

קיד א בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לְעֹז: ב הִוְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ
 יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלֹתָיו: ג הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס תִּירָדְדֵן יִסָּב לְאַחֹר: ד הַתְּהוֹמִים רָקְדוּ
 בְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֹאן: ה מַה לָּךְ הַיָּם כִּי תִנּוּס תִּירָדְדֵן תִּסָּב לְאַחֹר: ו הַתְּהוֹמִים

שימוש תהלים

למי שקונה ומוכר

בצאת ישראל (קיד, א): [שימוש תהלים לפרק קיד] לכאן דזבין ומזבין. כתוב בחנותא. ותצלית. ושם שלו הוא א"ה.

זוהר תהלים

(דף ר"ד) אָמַר רַבִּי יִיסָא, מִי שְׁמוֹקִיר שֵׁם רְבוּנוּ בְּזָה וְשׁוֹמֵר זֶה, זֹכֶה שְׁיוֹקִיר אוֹתוֹ רְבוּנוּ עַל הַכֹּל. מַנִּין לָנוּ? מִיּוֹסֵף, שְׁכַתּוֹב (בראשית מא) וַיִּרְכַּב אוֹתוֹ בְּמִרְכַּבַּת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר לוֹ, וְכַתּוֹב וְנִתּוֹן אוֹתוֹ עַל כָּל אַרְצֵי מִצְרַיִם. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא כְּשֶׁעָבְרוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּם, אַרוֹנוּ שֶׁל יוֹסֵף נִכְנַס בְּפָנִים בְּהַתְחַלָּה, וְלֹא הָיוּ הַמַּיִם עוֹמְדִים עַל עַמּוּדָם לְפָנָיו. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (תהלים קיד) הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס. מַה זֶה וַיִּנָּס? אֲלֵא רָאָה אוֹתוֹ שְׁכַתּוֹב בּוֹ (בראשית ט) וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה. בֵּא וְרָאָה, זֹכֶה לְכָבוֹד בְּחַיָּיו וְזֹכֶה לְכָבוֹד בְּמִיתָתוֹ. בְּחַיָּיו מְדוּעָ? בְּגִלְל אוֹתוֹ זִמְן שְׁלֹא רָצָה לְהִתְדַבֵּק בָּהּ, שְׁכַתּוֹב (ס) וַיִּמָּאן וַיֹּאמֶר אֶל אִשְׁתִּי אֲדַנְיָו. וְכַתּוֹב, וְלֹא שָׁמַע אֵלָיָה לְשִׁכְבַּ אֲצִלָּהּ לְהִיּוֹת עִמָּהּ. בְּגִלְל זֶה זָכָה בְּזֶה הָעוֹלָם. כִּיּוֹן שְׁכַתּוֹב וַתִּתְפַּשְׁהוּ בְּכַגְדוֹ, וְכַתּוֹב וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה, זָכָה לְבִסּוֹף שְׁנִכְנַס לְתוֹךְ מַחְצָה עֲלִיוֹנָה, וְכִךְ רְאוּי לוֹ - אֶת שְׁלוֹ לְקַח בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֶת שְׁלוֹ לְקַח בְּעוֹלָם הָאַחֵר.

בְּשַׁעָה שֶׁהִקְבִּ"ה הִתְגַּלָּה בְּהַר סִינַי הִזְדַּעְזַע הַקָּדוֹשׁ וּבְשַׁעָה שֶׁסִּינַי הִזְדַּעְזַע כָּל שְׂאֵר הָרִי הָעוֹלָם הִזְדַּעְזַעוּ וְהָיוּ עוֹלָיִם וַיִּוְרְדִים

מַה יָּרָה הַיָּם כִּי תִנּוּס וַיִּנָּס (קיד, ה): [זוהר ח"ב

כִּיּוֹן שֶׁרָאָה הַיָּם אֶת אַרוֹנוֹ שֶׁל יוֹסֵף מִיַּד נִבְקַע וְהָיָה יְבֵשָׁה

הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס וַיִּגוֹ' (קיד, ג): [זוהר ח"ב פ' פקודי (דף ר"ד):] פָּתַח וְאָמַר, (יִנָּס א) וַיֹּאמְרוּ אֲלֵינוּ

הַגִּידָה נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לָמִי הִרְעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּגוֹ'. בְּפָסוּק הַזֶּה יֵשׁ לְהִתְבוּנָן, כָּלֶם שְׁאֵלוּ בְּסוּד הַחֲכָמָה, שְׁכַתּוֹב הַגִּידָה נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לָמִי. בְּאֲשֶׁר - שְׁאֵלוּ בְּסוּד הַחֲכָמָה. כָּאֵן שְׁאֵלוּ סוּד שֶׁהוּא בְּגִלְלָהּ, לְדַעַת אִם בָּא מִזְרַעוֹ שֶׁל יוֹסֵף, שְׁכַתּוֹב שֶׁכִּיּוֹן שֶׁרָאָה הַיָּם אֶת אַרוֹנוֹ, מִיַּד נִבְקַע וְהָיָה יְבֵשָׁה, שְׁכַתּוֹב (תהלים קיד) הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס. הַיָּם רָאָה אֶת אוֹתוֹ שְׁכַתּוֹב בּוֹ (בראשית ט) וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה. מִיַּד - הִירָדְדֵן יִסָּב לְאַחֹר. וְעַל כֵּן שְׁאֵלוּ אוֹתוֹ בְּאֲשֶׁר, שְׁכַתּוֹב בּוֹ בְּיוֹסֵף, בְּאֲשֶׁר אֶת אִשְׁתּוֹ. אִם בָּאתָ מֵאוֹתוֹ הַזֶּרַע, הִתְפַּלֵּל שִׁישְׁתַּק הַיָּם מֵאִתְּנוּ. לָמִי - וְאִם בָּאתָ מִזְרַעוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, שְׁכַתּוֹב בּוֹ (סם לב) לָמִי אִתָּהּ וְאָנָּה תִלְךְ. וְהֵם הָיוּ מְלֹאכִים קְדוֹשִׁים שֶׁשָּׁלַח בְּשְׁלִיחוֹתוֹ וַנְּצַל מֵאוֹתָהּ צָרָה. הִתְפַּלֵּל לְרַבּוֹנָךְ, וַיִּשְׁלַח מְלֹאכֹו וַנְּצַל מֵאוֹתָהּ צָרָה.

מַה זֶה וַיִּנָּס? אֲלֵא רָאָה אוֹתוֹ שְׁכַתּוֹב בּוֹ וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה

הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס וַיִּגוֹ' (קיד, ג): [זוהר ח"ג פ' פנחס